

การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยโดยใช้สถานการณ์จำลอง

A Development Students' Listening and Speaking Skills in English for Communication Using Simulations

นันทนิตย์ บุตรपालะ¹
Nantanit Bootpala¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏเลย โดยใช้สถานการณ์จำลอง และเพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองในห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาของศูนย์การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จังหวัดขอนแก่น ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และทักษะการเรียนรู้ จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการสอนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง จำนวน 6 แผนการสอน 2) แบบทดสอบทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จำลอง และ 3) แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test for Dependent Samples ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น หลังจากได้รับการฝึกฟัง-พูดโดยใช้สถานการณ์จำลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลองอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มากที่สุด ได้แก่ ผู้เรียนคิดว่าการแสดงสถานการณ์จำลองไม่ยากเกินไป รองลงมาได้แก่ ผู้เรียนภูมิใจที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารระหว่างแสดงสถานการณ์จำลองได้ เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกไม่เครียด และผู้เรียนสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ตามลำดับ

คำสำคัญ: ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สถานการณ์จำลอง

¹ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

¹ Faculty of Education, Loei Rajabhat University

Abstract

This research was designed to investigate the results of the student development in English listening and speaking skills for communication, and to find out the students' attitude towards learning English using the simulation approach. The research samples consisted of 38 undergraduate students who were learning English for Communication and Study Skills course at Loei Rajabhat University, Khon Kaen Education Center.

The research instruments comprised 1) 6 lesson plans of the English listening and speaking skills for communication development using the simulation approach, 2) English listening-speaking for communication tests, and 3) the attitude test. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, and t-test for Dependent Samples.

The research findings revealed that the students gained higher capabilities in English listening and speaking for communication after learning by implementing the simulation approach. The statistic value showed with the statistical significance at 0.01 level. Furthermore, the students' attitude towards learning English was found at a high level. The highest aspect was the simulation performance was not too difficult. It was followed by the students' pride in English usage while they were performing the simulation situation, enjoy learning, and gaining better English communication after learning respectively.

Keywords: English listening and speaking skills, simulations

บทนำ

ภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาสำคัญของโลกและมีความจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทในฐานะเป็นภาษาสากล การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานเป็นการพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งทักษะทั้ง 4 นี้ ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดเนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษาอย่างชัดเจน และเนื่องจากทักษะการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยสังคมโลกในปัจจุบันเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร หรือยุค

เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ประชากรโลกต้องติดต่อเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมและธุรกิจกับต่างประเทศเพิ่มขึ้น

ดังนั้น ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันได้อย่างถูกต้อง สถาบันการศึกษาต่างๆ จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร (Communicative approach) กับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544: 1) ซึ่งการเรียนการสอนภาษานั้น จะให้ได้ผลควรจัดแนวการเรียนการสอน

ให้สอดคล้องกับแนวการสื่อสารจริง โดยผลที่ได้คือความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative competence) (Hymes, 1972: 227 ; Krashen, 1995: 163 -169) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Canale and Swain (1980: 34 ; Tayler and Walford, 1971:70) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการสื่อสารคือการใช้ความรู้และทักษะในด้านการฟัง-พูด นำไปใช้สื่อสารได้ในสถานการณ์จริง และยังสามารถนำภาษาไปใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่างๆ (อรุณี วิริยะจิตรรา, 2532: 57) การพูดจึงเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญ และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนเรามากที่สุด (ฐนสจันท์ วงศ์สุวรรณ, 2547: 1-2)

ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของผู้เรียนไทย อาทิเช่นผู้เรียนไทยยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544: บทนำ ; Weerawong, 2004) ซึ่งมีสาเหตุที่ทำให้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เช่น การเรียนสอนที่ใช้ภาษาแม่เป็นหลัก (Mountford, 1986) การสอนแบบดั้งเดิมที่เน้นไวยากรณ์และการอ่าน (Gebhard, 1982) การขาดครูวิชาภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 ; Weerawong, 2004) ครูผู้สอนไม่มั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน (Stroupe and Clayton, 1996) ความแตกต่างทางด้านสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียนและเจ้าของภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร (Dulay et al. 1982 และ Weerawong, 2004) ผู้เรียนขาดมูลเหตุจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดในชีวิตประจำวัน (จัญญ วงสายัณห์, 2514: 58) สภาพแวดล้อมของประเทศไทยไม่อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูด (เพ็ญศรี รังสิยากุล, 2521: 48

; สุมิตรา อังควัฒนกุล, 2553: 70-71) ผู้เรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษและครูผู้สอนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่สามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้ (สงบ ลักษณะ, 2541) ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ได้ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีเท่าที่ควร

ทั้งนี้ได้มีข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ สุโร พงษ์ทองเจริญ (2526: 29) เสนอแนะให้ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนตั้งแต่ต้น สุมิตรา อังควัฒนกุล (2535: บทนำ) ชี้แนะว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ควรเน้นเฉพาะโครงสร้างทางภาษา แต่ควรเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารด้วย ส่วนกาญจนา ปราบพาล (2541: 3) ได้เสนอว่าภาษาที่ใช้สอนต้องไม่ฝายหรือยากจนเกินไป สอนตรงกับความต้องการของผู้เรียน และบรรยากาศในการเรียนไม่เครียดจนเกินไป (สมศักดิ์ ลินธระเวชญ์, 2544: 4) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารว่า ภาษาไม่อาจแยกจากสถานการณ์ได้ ดังนั้นจึงควรเน้นเนื้อหาสาระจากสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียน

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการพูดภาษาอังกฤษ พบว่าการใช้สถานการณ์จำลอง เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ของตนในการฝึกทักษะภาษา ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการฝึกภาษา (สุมิตรา อังควัฒนกุล, 2540: 151 -152) ซึ่งสอดคล้องกับที่ Jones (1982: 1-2) ได้กล่าวไว้ว่าการใช้สถานการณ์จำลองจะทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่เรียนมาในการสื่อความหมายกับผู้อื่น และยังสามารถแสดงความคิดเห็นซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาดีขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม เปิดโอกาสให้

ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารรวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน เพราะสามารถนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตจริงได้ (สุกัญญา ศิลประสาท, 2544: 3)

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ อาทิเช่น เยาวลักษณ์ ลอยลิบ (2547: 67-68) ที่วิจัยผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหารเทา อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง พบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของร้อยกรอง ตูลานันท์ (2547: 34-35) ที่ได้วิจัยถึงผลการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมทักษะการพูดที่เน้นสถานการณ์จำลองสำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน พบว่ากลุ่มทดลองมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้หลักสูตรปกติ ชไมพร เลิศคณาวณิชกุล (2550) ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร พบว่าหลังการทดลองโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนการทดลอง และยังสอดคล้องกับอนุตรา สวัสดิ์ศรี (2550) ที่ศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัทสยามเซ็นไรส์เอ็นเตอร์ไพรซ์ จำกัด พบว่าผู้เรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถ

ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองสูงกว่าการทดลอง และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้สถานการณ์จำลอง

ส่วนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ศูนย์การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยได้พบปัญหาและอุปสรรคคือนักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการพูดสื่อความและการเรียบเรียงประโยค ขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักศึกษาไม่บรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและรายวิชา ซึ่งผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีความหมายโดยเฉพาะการฟังและพูด ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร

จากปัญหาที่เกิดขึ้นรวมทั้งจากงานวิจัยต่าง ๆ สถานการณ์จำลอง จึงเป็นกิจกรรมการสอนพูดภาษาที่ผู้วิจัยเล็งเห็นความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และทักษะการเรียนรู้ โดยฝึกพูดในสถานการณ์จำลองให้ใกล้เคียงกับสภาพชีวิตประจำวัน และเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานไม่เครียด เน้นการนำไปใช้ได้จริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาอย่างแท้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ เชื่อมโยงบทสนทนาให้สัมพันธ์กับสถานการณ์จริง อันจะส่งผลให้นักศึกษาสามารถนำทักษะการเรียนรู้ไปปรับใช้กับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษา

อังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาภาคปกติ ศูนย์การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จังหวัดขอนแก่น

2. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองในห้องเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาภาคปกติ ศูนย์การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จังหวัดขอนแก่น ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ ภาคเรียนที่ 1/2559 จำนวน 4 หมู่เรียน รวมทั้งสิ้น 150 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ ภาคเรียนที่ 1/2559 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลาก เลือก 1 หมู่เรียน จากจำนวน 4 หมู่เรียน ได้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 38 คน

2. ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ วิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 แผนการสอนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้

สถานการณ์จำลอง จำนวน 6 แผนการสอน ได้แก่

แผนการสอนที่ 1: Making friends

แผนการสอนที่ 2: Interests

แผนการสอนที่ 3: Health

แผนการสอนที่ 4: Celebrations

แผนการสอนที่ 5: Growing up

แผนการสอนที่ 6: Around town

3.2 แบบทดสอบทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จำลอง โดยผู้วิจัยดัดแปลงจากเกณฑ์การให้คะแนนการสอบปากเปล่าตามแบบ FSI (The Foreign Service Institute Oral Interview) ของ Oller (1979: 120-123) และอัจฉรา วงศ์โสธร (2529: 130-135)

3.3 แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

4.1 คัดเลือกกลุ่มทดลองโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย

4.2 ผู้วิจัยติดต่อกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยเป้าหมาย วิธีการและเกณฑ์การประเมิน เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงเป้าหมายและวิธีการประเมินสอดคล้องกัน

4.3 ผู้วิจัยแจ้งให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับการวิจัย ระยะเวลาในการทดลอง ซึ่งทั้งหมดรวม 6 สัปดาห์ 18 คาบเรียน รวมทั้งขั้นตอนของกระบวนการเรียน เป้าหมายของการเรียน และการประเมินผล

4.4 ในสัปดาห์ที่ 1 ก่อนที่ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยการเชิญ

อาจารย์ชาวต่างประเทศเข้าร่วมการสนทนา เพื่อไม่ให้ผู้เรียนมีความรู้สึกกดดันที่ต้องสนทนากับชาวต่างประเทศซึ่งพบกันเป็นครั้งแรก ดังนั้นก่อนกิจกรรมจะเริ่มขึ้น ผู้วิจัยได้แนะนำผู้เรียนให้รู้จักอาจารย์ชาวต่างประเทศ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความประหม่าที่ต้องสนทนากับอาจารย์ชาวต่างประเทศ อาจารย์ชาวต่างประเทศได้แนะนำตัวและผู้เรียนสามารถตั้งคำถามถามอาจารย์ชาวต่างประเทศได้ ใช้เวลาทำความเข้าใจกันประมาณ 30 นาที หลังจากนั้นการทดสอบเริ่มขึ้นโดยผู้เรียนเลขที่หนึ่งจับฉลากเลือกสถานการณ์ 1 สถานการณ์ จากทั้งหมด 6 สถานการณ์ จนถึงผู้เรียนเลขที่สุดท้าย รวมทั้งสิ้น 38 คน โดยผู้เรียนแต่ละคนใช้เวลาในการสนทนา 5-7 นาทีที่หน้าชั้นเรียน โดยมีผู้วิจัยเข้าร่วมสังเกต รวมทั้งอำนวยความสะดวกและทำหน้าที่ร่วมประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนร่วมกับอาจารย์ชาวต่างประเทศด้วย ซึ่งก่อนการทดสอบจะเริ่มขึ้นนั้น ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจเบื้องต้นกับผู้เรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการทดสอบ ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้แต่อย่างใด ดังนั้นผู้เรียนที่ยังไม่ได้ทดสอบสามารถนั่งรอในห้องเดียวกันกับผู้เรียนที่ทดสอบไปแล้วได้ และผู้วิจัยสังเกตว่าไม่มีผู้เรียนคนใดลุกจากที่นั่งไปถามเพื่อนที่ทดสอบแม้แต่คนเดียว

4.5 สัปดาห์ที่ 2-5 หลังจากสัปดาห์แรกผ่านไป ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามปกติ โดยให้ความรู้ด้านเนื้อหาและฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน ควบคู่กับการฝึกบทสนทนาในสถานการณ์จำลองเป็นเวลา 12 คาบ โดยกิจกรรมในชั้นเรียนนั้น ผู้เรียนจับคู่ฝึกพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลองในบทเรียน ผู้สอนได้บันทึกผลในแบบการประเมินการพูดของผู้เรียน เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านทักษะการพูดของผู้เรียน

ในแต่ละครั้ง

4.6 สัปดาห์ที่ 6 ก่อนการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ผู้วิจัยได้ทบทวนเนื้อหาแก่ผู้เรียน โดยใช้เวลา ประมาณ 30 นาที หลังจากนั้นอาจารย์ชาวต่างประเทศคนเดิมเริ่มกิจกรรมการสนทนากับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถานการณ์ก่อนการทดลองเดิม มีผู้วิจัยเข้าร่วมประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน

4.7 ผู้วิจัยให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติ และเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในสัปดาห์ถัดไป

4.8 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูล ทั้งด้านข้อมูลเชิงปริมาณคือแบบสอบถาม และข้อมูลทางคุณภาพคือคะแนนการทดสอบการพูดก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง

4.9 วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS

4.10 สรุป และอภิปรายผลการทดลอง

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นำแบบทดสอบทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จำลอง มาวิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้สถิติทดสอบ t-test for Dependent Samples แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แปลความหมายโดยการใช้คะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยโดยใช้สถานการณ์จำลอง สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาภาคปกติ ศูนย์การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จังหวัดขอนแก่น ที่ได้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง พบว่าหลังจากที่ได้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง นักศึกษามีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแต่ละด้านสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง ($\bar{X}=2.62$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.=0.69$) และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}=4.61$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.=0.50$) โดยด้านที่มีคะแนนสูงสุด ได้แก่ ด้านการใช้คำศัพท์ ($\bar{X}=4.87$, $S.D.=0.34$) รองลงมาคือ ด้านความเข้าใจ ($\bar{X}=4.66$, $S.D.=0.53$) ด้านการออกเสียง ($\bar{X}=4.63$, $S.D.=0.48$) ตามลำดับ

2. ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองในห้องเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.11$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.=0.68$) ซึ่งด้านที่มากที่สุด ได้แก่ ผู้เรียนคิดว่าการแสดงสถานการณ์จำลองไม่ยากเกินไป มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.53$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.=0.50$) รองลงมาได้แก่ ผู้เรียนภูมิใจที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารระหว่างแสดงสถานการณ์จำลองได้ ($\bar{X}=4.42$, $S.D.=0.50$) การเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกไม่เครียด ($\bar{X}=4.37$, $S.D.=0.75$) และผู้เรียนสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ($\bar{X}=4.21$, $S.D.=0.70$)

ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาภาคปกติ ศูนย์การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จังหวัดขอนแก่น มีข้อค้นพบประเด็นที่สำคัญและน่าสนใจ สามารถนำมาอภิปรายเพื่อเป็นการขยายผลการวิจัยให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ดังนี้

1. การใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาภาคปกติ ศูนย์การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จังหวัดขอนแก่น

จากการศึกษาพบว่า ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาภาคปกติ ศูนย์การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จังหวัดขอนแก่น หลังการเรียนด้วยสถานการณ์จำลองเพิ่มสูงขึ้นก่อนการเรียน โดยด้านที่มีความสามารถสูงสุดคือ ด้านการใช้คำศัพท์ รองลงมาคือ ด้านความเข้าใจ ด้านการออกเสียง ด้านการใช้ไวยากรณ์ และด้านความคล่องแคล่ว ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเรียนด้วยสถานการณ์จำลองสามารถพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาอังกฤษในกลุ่มสำหรับสนทนา ในสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ ซึ่งเหมือนหรือใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงให้มากที่สุด ดังนั้นผู้เรียนจึงได้ฝึกฝนการสร้างสรรคภาษา การใช้ภาษาอังกฤษ และการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ผ่านสถานการณ์ต่างๆ ที่สามารถเกิดขึ้นจริง อีกทั้งขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองนั้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษตามบทบาทของผู้เรียนเองอย่างเต็มที่ โดยผู้วิจัย

พบว่าในช่วงแรกๆ ของการเรียนภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลองนั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่พูดภาษาอังกฤษเหมือนการท่องจำ บางคนเตรียมบทที่จะพูดออกมาอ่าน เพราะไม่มั่นใจว่าจะพูดได้ถูกต้องหรือไม่ ผู้เรียนหลายคน เกิดความประหม่าไม่กล้าแสดงท่าทางประกอบการสนทนา และไม่ชินกับการแสดงในสถานการณ์จำลอง แต่เมื่อผู้เรียนได้ฝึกการแสดงหลายครั้ง ทำให้เกิดความคุ้นเคยกับกิจกรรมมากขึ้น ผลที่เกิดขึ้นคือผู้เรียนสามารถพูดเป็นธรรมชาติมากขึ้น มีการใช้ภาษากายและท่าทางประกอบการพูดมากขึ้น รวมทั้งมีความคล่องแคล่วในการพูดเพิ่มขึ้นเป็นลำดับเนื่องจากผู้เรียนได้มีโอกาสเตรียมพร้อมในการฝึกซ้อมบทบาทในสถานการณ์จำลองแต่ละครั้ง นอกจากนี้แล้วยังพบว่า ผู้เรียนสามารถร่วมกันแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างแสดงสถานการณ์จำลองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เขียวลักษณ์ ลอยลิบ (2547: 68-69) ที่ได้ศึกษาการใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในชีวิตประจำวัน พบว่า ในระยะแรกนั้นนักเรียนส่วนใหญ่มีความประหม่าไม่กล้าแสดงออกในสถานการณ์จำลอง แต่ต่อมานักเรียนมีพัฒนาการด้านการพูด และกล้าแสดงท่าทางในการสนทนาโต้ตอบกับเพื่อนในกลุ่มได้ดีขึ้น รวมทั้งผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ การออกเสียง การใช้โครงสร้างทางภาษา และนำมาใช้ในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น และงานวิจัยของ สาลินี สมบูรณ์ไพศาล (2549: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนเดินเรือพาณิชย์หลักสูตรปกติชั้นปีที่ 3 ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารเพิ่มขึ้นหลังการทดลองโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร เลิศคณาวณิชกุล (2550: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

2. ทักษะคิดของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองในห้องเรียน

จากการศึกษาพบว่านักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองในห้องเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีทัศนคติระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้เรียนคิดว่าการแสดงสถานการณ์จำลองไม่ยากเกินไป รองลงมาคือ ผู้เรียนภูมิใจที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารระหว่างแสดงสถานการณ์จำลองได้ การเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกไม่เครียด และ ผู้เรียนสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสถานการณ์จำลองในการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ความคิดและการตัดสินใจในการเลือกใช้ภาษาและการแก้ปัญหา ทั้งที่ถูกระบุและเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดสำหรับแต่ละสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนั้น การใช้กิจกรรมในสถานการณ์จำลอง เป็นการจัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษผ่านการปฏิสัมพันธ์

กับเหตุการณ์ บุคคล รวมทั้งใช้ประสบการณ์และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Williams (1996) ที่ได้ทำการศึกษาการใช้เกมจำลองสถานการณ์เป็นเครื่องมือเพื่อการพัฒนาองค์ประกอบเกี่ยวกับเจตคติต่อการตัดสินใจของวัยรุ่นโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 83 คน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาลิบเบอร์ตี้ แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 กลุ่ม ใช้เวลาทำการศึกษา 6 วัน โดยให้กลุ่มตัวอย่างเล่นเกม My Life ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม และยังพบว่าเจตคติของผู้เข้ารับการทดลองหลังการทดลองที่ถูกควบคุมจากภายนอกและภายใน และการปรับตัวในปัจจุบันและในอนาคตสูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กาญจนา ปราบพาล. (2541). *Let's use English*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- กาญจนา ปราบพาล. (2541). ครูสอนภาษาและบทบาทที่ต้องปรับเปลี่ยน. *วารสารภาษาปริทัศน์*, 17 (17):1-5.
- ชไมพร เลิศคณานิชกุล. (2550). *ผลของการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนส์จันทร์ วงศ์สุวรรณะ. (2547). *การพูดเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: เทคนิค 19.
- เพ็ญศรี รังสิยากุล. (2521). *ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เยาวลักษณ์ ลอยลิบ. (2547). *ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. สารนิพนธ์ปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้สอนควรเน้นการออกเสียงและโครงสร้างประโยคที่จำเป็นต่อการสนทนาตั้งแต่ขั้นนำเสนอ จนถึงขั้นก่อนการแสดงสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียน เพื่อนำไปใช้ฝึกฝนให้เกิดความคล่องแคล่ว และปรับใช้ในสถานการณ์จำลองอย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเปรียบเทียบผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองกับการสอนโดยวิธีอื่นๆ

- ร้อยกรอง ตูลานันท์. (2547). การศึกษาผลการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมที่เน้นทักษะสถานการณ์จำลอง สำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน. ปรินญาณินพนธ์ปรินญาณมหาบัณฑิตสาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สงบ ลักษณะ. (2541). แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนภาษา. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมศักดิ์ สันธูระเวชญ์. (2544). กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- สุกัญญา ศิลประสาท. (2544). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ. ปรินญาณินพนธ์ปรินญาณมหาบัณฑิตสาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุมิตรา อังควัฒนกุล. (2535). เสริมประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษ กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังควัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2526). วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ: ประมวลศิลป์.
- อนุตรา สวัสดิ์ศรี. (2550). การศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัทสยามซันไรส์อินเทอร์เน็ต จำกัด. สารนิพนธ์ปรินญาณมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- Canale, M., and Swain, M. (1980). *Approach to communicative competence*. Singapore: Seameo Regional Language Centre.
- Dulay, H., Burt, M., and Krashen, S. (1982). *Language two*. Oxford: Oxford University Press.
- Gebhard, J.G. (1982, January-June). Apparent problems and suggestions for solving them: A study of the EFL conversation class in Thailand. *PASAA*, 11(1): 14-20.
- Hymes, D. (1972). *On communicative competence in sociolinguistics*. England: Penguin Books.
- Jones, K. (1982). *Simulations in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Krashen, S. (1995). *Principles and practice in second language acquisition*. Phoenix: Phoenix ELT incorporating Prentice Hall Macmillan.
- Mountford, A. (1986, December). *Teaching and learning English in Thailand: Some problems and remedies*. *PASAA*, 16(2): 1-9.
- Stroupe, R.R. and Clayton, T. (1996). Teacher training for self-reliance in primary level EFL classrooms. *Thai TESOL Conference Proceedings*. n.p.: n.p.

-
- Weerawong, A. (2004). *Communicative language teaching in practice?: A study of four post- graduate student teachers in Thailand*. Singapore: National University of Singapore.
- Williams, S.A. (1996). *The use of simulation games as a tool for improving attitudinal competence of adolescent decision-making*. Ph.D. Dissertation, University of Missouri-Kansas City.